

Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΧΑΝΤΖΑΡΑΣ
ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

(γράφει ο Θωμάς Στ. Γκίνης)

(Αφιέρωμα στον χοροδιδάσκαλο Οδυσσέα Χαντζάρα και στην χορευτική Ομάδα του Πολιτιστικού Ομίλου Μαργαριτίου του 1981)

Ο Οδυσσέας Χαντζάρας, γεννήθηκε το 1945 στο Καρβουνάρι Θεσπρωτίας. Στη δεκαετία του 1980, ασχολήθηκε με τους παραδοσιακούς χορούς της γενέτειρας του Θεσπρωτίας και με την βοήθεια των Πολιτιστικών Συλλόγων ίδρυσε σε πάρα πολλά χωριά της Θεσπρωτίας χορευτικές ομάδες, οι οποίες κάτω από την καθοδήγηση του μεγάλου αυτού χοροδιδάσκαλου, μας παρουσίασαν τότε και χόρεψαν με έναν καταπληκτικό τρόπο τα παλιά παραδοσιακά τραγούδια του τόπου μας, εφαρμόζοντας τις παλιές χορευτικές φιγούρες των παλαιότερων κατοίκων.

Τα χορευτικά σχήματα που δημιούργησε ήταν στο Μαργαρίτι, στην Πλαταριά, στα Σύβota, στο Γραικοχώρι και στον Παραπόταμο. Τα τραγούδια που χρησιμοποίησε ήταν τα πιο παλιά αντιπροσωπευτικά δημοτικά τραγούδια της περιοχής Θεσπρωτίας, αλλά και άλλα δημοτικά ιστορικά τραγούδια, από κοντινές περιοχές, όπως η Πρέβεζα κλπ.

Εκτός από τα δημοτικά τραγούδια, έμαθε τους νεαρούς μαθητές, (κορίτσια και αγόρια), να χορεύουν και άλλους σκοπούς, όπως τα Μακεδονίτικα, και τα γνωστά παλιά λαϊκά ρεμπέτικα και τα συρτάκια.

Το καλοκαίρι του 2012 που συναντηθήκαμε και μου παραχώρησε μια σπουδαία συνέντευξη στο ουζερί του, μου αποκάλυψε ότι ήταν αυτοδίδακτος χορευτής ! Τα μουσικά συγκροτήματα που διάλεξε για τις χορευτικές του ομάδες, ήταν όλοι καταξιωμένοι λαϊκοί οργανοπαίχτες της περιοχής μας και αρκετοί άλλοι επώνυμοι. Περισσότερο όμως συνεργάστηκε με τους μουσικούς του Μαργαριτίου αδελφούς Αντωνίου, τον κλαρινίστα Σπύρο και τον τραγουδιστή Γιάγκο Αντωνίου. Στενή συνεργασία είχε επίσης και με τους αδελφούς Κολιούση, με τον Πετράκη Χαραλάμπου και άλλους όπως τον βετεράνο και κορυφαίο Πέτρο Λούκα Χαλκιά, τον κλαρινίστα Βρακά και

τον Καλκάνι.

Για πάνω από 15 χρόνια, κάλυψε όλες τις πολιτιστικές εκδηλώσεις της Θεσπρωτίας, και με τις σπουδαίες χορευτικές ομάδες του, έκαναν εμφανίσεις σε διάφορες πόλεις της Ελλάδος, όπως στην Αθήνα, στα Ιωάννινα, στη Θεσσαλονίκη, στην Καστοριά, στην Κοζάνη, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας με την Πανηπειρωτική Συνοσπονδία Ελλάδος, στην Πρέσπα, στην Ηγουμενίτσα, στην Πάργα, στο Σούλι, στο Καναλάκι στο Μαργαρίτι και σε πάρα πολλά χωριά, που όπου εμφανίζονταν, αποσπούσαν τον θαυμασμό των παρευρισκομένων.

Η ανεκτίμητη προσφορά του Οδυσσέα Χαντζάρα στη χορευτική παράδοση της Θεσπρωτίας, θα μείνει στην ιστορία διότι διέσωσε τις παλιές παραδοσιακές χορευτικές φιγούρες και άφησε παρακαταθήκες στους νέους χορευτές, που κάποιοι από αυτούς συνεχίζουν το αξιόλογο έργο του βαδίζοντας πάνω στα αχνάρια του μεγάλου αυτού χοροδιδάσκαλου, όπως θα δούμε πάρα κάτω.

Για την προσφορά του στα πολιτιστικά ο Οδυσσέας Χαντζάρας τιμήθηκε από τον Δήμο Πλαταριάς σε ειδική εκδήλωση που έγινε προς τιμήν του. Η μεγαλύτερη του τιμή όμως, όπως μου αποκάλυψε <<είναι η αγάπη που μου δείχνουν τα παιδιά>>, που κάποτε είχε στα διάφορα χορευτικά σχήματα της περιοχής Θεσπρωτίας, και που όποτε τον συναντούν του σφίγγουν το χέρι, δείχνοντας του την αγάπη τους για τον δάσκαλο τους.

Αυτό το διαπιστώσαμε και εμείς όταν επικοινωνήσαμε με πολλά από τα παιδιά αυτά, αγόρια και κορίτσια, που μας μίλησαν με τα καλύτερα λόγια για την άψογη συνεργασία τους με τον δάσκαλό τους και τις ανεπανάληπτες και μοναδικές διακρίσεις που τους έγιναν την εποχή αυτή και θα τους μήνουν αξέχαστες.

Σας μεταφέρω τις εντυπώσεις από ένα μαθητή του Οδυσσέα Χαντζάρα, τον **Βασίλη Ιω. Γκίνη**, που σήμερα βρίσκεται στη Γερμανία και έχει αναλάβει τα χορευτικά σε δυό Ηπειρώτικους Συλλόγους της περιοχής Ludwigshafen.

<<Ξεκίνησα τον χορό σε ηλικία 6 ετών, είχα διάφορους χοροδιδάσκαλους που όλοι με αγάπη και υπομονή μας μάθαιναν τα βήματα (κυρίως του Ηπειρώτικου χορού) καθώς και κάποιους χορούς από τα υπόλοιπα μέρη της Ελλάδας. Ο Οδυσσέας Χατζάρας ήταν κάτι ξεχωριστό, δεν ήταν μόνο χοροδιδάσκαλος αλλά συνάμα και χορογράφος, τα βήματα και οι φιγούρες που μας δίδασκε ήταν παρμένες από παλιούς χορευτές της περιοχής μας τους οποίους παρακολουθούσε σε διάφορα πανηγύρια και γιορτές. Κάποια στιγμή μάλιστα μου εκμυστηρεύτηκε ότι μια από τις φιγούρες του, την είχε αντιγράψει από τον αδερφό του παπού μου, τον Σπύρο Γκίνη (Πήλιο Γκίνη).

Όταν είμουν σε μικρή ηλικία θαύμαζα το μεγάλο χορευτικό του Μαργαριτίου που όπου και αν πήγαινε, ξεσήκωνε τον κόσμο με την άψογη παρουσία του, ανυπομονώντας να έρθει η στιγμή να συμμετάσχω και γώ. Μέσα από την σκληρή δουλειά και την

υπομονή και την αγάπη που μας έδειχνε ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ κατάφερα και γώ να νιώσω αυτό το υπέροχο συναίσθημα παίρνοντας το θερμό χειροκρότημα από τον κόσμο καθώς και τα εύσημα.

Αφού ευχαριστήσω τον Οδυσσέα Χαντζάρα για όσα μας πρόσφερε, (μέσω της ιστοσελίδας www.margariti-gr.de) θέλω να πώ ότι σήμερα είμαι πολύ χαρούμενος γιατί μου δόθηκε η ευκαιρία μέσω του Ηπειρώτικου συλλόγου του Ludwigshafen να συνεχίσω το έργο του, δείχνοντας τους χορούς που με δίδαξε στους νεότερους !!!

Ξέρω ότι είναι δύσκολο να αγγίξω αυτό που εκείνος κατόρθωσε, αλλά θα προσπαθήσω να του μοιάσω όσο το δυνατόν περισσότερο.
Με σεβασμό και εκτίμηση στο πρόσωπο του.
Βασίλης Ιω. Γκίνης>>.

Ο Χρήστος Ζήκος, (ένας κορυφαίος χορευτής του Μαργαριτιού που με τον θαυμάσιο χορό του τίμησε πρώτα απ, όλα τον δάσκαλο του), που ζη και εργάζεται στη Γερμανία μου ειπε τα εξής:

<< Ο Οδυσσέας Χαντζάρας στη δεκαετία του 1980-95 και βάλε, πρόσφερε στον τόπο μας τα μέγιστα. Ήταν ο κατάλληλος άνθρωπος για τις χορευτικές ομάδες της Θεσπρωτίας και αυτό το απέδειξε με το τεράστιο πολιτιστικό του έργο που μας άφησε. Ήταν αυτός που έμαθε στη Νεολαία τους γνήσιους πατροπαράδοτους χορούς της περιοχής μας. Αυτό το έργο που μας χάρισε μέσα απο την καρδιά του ήταν ότι καλύτερο θα μπορούσε να κάνει.

Η επιμονή του για το τέλειο, και η συμπεριφορά του στα παιδιά ήταν παραδειγματική, και άψογη. Ήταν ο Δάσκαλος μας. Θα ήθελα να προσθέσω ότι είναι ένας εξαιρετικός άνθρωπος και εξαιρετικός δάσκαλος με πείσμα και αγάπη γιαυτό που κάνει και τον ευχαριστώ πολύ για την προσφορά του στο χορευτικό μας, θα τον αγαπάμε πάντα, είναι μέσα στην καρδιά μας>>.

Για να κατανοήσουμε σωστά τις χορευτικές ικανότητες του μεγάλου χορευτή Χρήστου Ζήκου, πρέπει να παρακολουθήσουμε τα βίντεο απο την εμφάνιση στο κάστρο της Πάργας όπου ο Χρήστος χορεύει με έναν μοναδικό και ανεπανάληπτο τρόπο, με το ψάθινο καπέλο και το κομπολόι στο χέρι το ζεϊμπέκικο και αποθεώθηκε απο το κοινό. Εδώ διαπιστώνουμε παράλληλα την φοβερή δουλειά που έκανε ο Οδυσσέας Χαντζάρας, σαν δάσκαλος αλλά και σαν χορογράφος, όπως πολύ σωστά γράφει πάρα πάνω ο Βασίλης Γκίνης.

Η Μιράντα Καρδάνη μας είπε τα εξής:

<<Εγώ συμμετείχα στη χορευτική ομάδα λίγο αργότερα. Έχω πάρα πολύ καλές αναμνήσεις από αυτή την περίοδο. Το χορευτικό μας ήταν πολύ δεμένο και όλοι μαζί προσπαθούσαμε να κάνουμε το καλύτερο. Ο δάσκαλος μας, ήταν πολύ συγκαταβατικός και με υπομονή και επιμονή μας καθοδηγούσε ώστε να παρασουσιάσουμε με τον πιο τέλειο τρόπο τις παραδοσιακές χορευτικές φιγούρες.

Οι πρόβες στις οποίες συμμετείχε ακούραστα και ο ίδιος, ορισμένες φορές ήταν εξαντλητικές, αλλά στο τέλος δικαιωνόμασταν από το καλό αποτέλεσμα. Πιστεύω πως χωρίς την επιμονή του δάσκαλου μας, δεν θα καταφέρναμε αυτά που πετύχαμε. Μας εκτιμούσε πάρα πολύ και εμείς το νιώθαμε αυτό και η εκτίμηση μας στο πρόσωπο του ήταν απεριόριστη.

Όπου εμφανιζόμασταν μας αποθέωναν. Ευχαριστώ τον Οδυσσέα Χαντζάρα για το πολιτιστικό έργο του που πρόσφερε όχι μόνον στο Μαργαρίτι, αλλά σε όλη την Ήπειρο και στην Ελλάδα>>.

(Κάτω μια ακόμη ωραία φωτογραφία με τον μεγάλο χοροδιδάσκαλο Οδυσσέα Χαντζάρα και ένα μέρος από την περίφημη χορευτική του Ομάδα, που όλοι τους έγραψαν ιστορία. Η φωτογραφία προέρχεται από τον Οδυσσέα Χαντζάρα).

Ο Βασίλης Καρδάνης, (κορυφαίος επίσης χορευτής του Μαργαριτιού που βοήθησε στο μέγιστο την ομάδα του και δικαίωσε τον χοροδιδάσκαλο του), μας είπε τα εξής:

<<Ο Οδυσσέας Χαντζάρας πρώτα απ, όλα είναι ένας υπέροχος άνθρωπος. Έδειχνε τεράστια υπομονή στην χορευτική του ομάδα, διότι ήταν σίγουρος πως θα τα καταφέρουμε να παρουσιάσουμε το τέλειο, το οποίο πάντοτε επιζητούσε από τους μαθητές του. Ορισμένες φορές, όταν επρόκειτο να κάνουμε μια εμφάνιση, η πρόβα διαρκούσε μέχρι και δέκα ώρες .

Με το ήρεμο ύφος του, σε σκλάβωνε και σε έκανε να σκέφτεσαι πως πρέπει να τον δικαιώσεις, και εμείς αυτό κάναμε. Ένιωθε υπερήφανος για τις χορευτικές

ομάδες που είχε στην καθοδήγηση του. Εκείνη την περίοδο δεν υπήρχε καλύτερος δάσκαλος στο είδος του.

Προσωπικά αισθάνομαι υπερήφανος που συμμετείχα και πιστεύω πως τον δικαίωσα με όλες μου τις δυνάμεις. Τον ευχαριστώ πάρα πολύ και του εύχομαι να είναι πάντα καλά. Θα τον θυμόμαστε πάντα και τον έχουμε μέσα στην καρδιά μας>>.

Παρακολουθώντας τα βίντεο της εποχής αυτής που η χορευτική ομάδα του Μαργαριτίου βρίσκονταν στο απόγειο της δόξας της, παρατηρούμε ότι μπροστάρηδες στις εμφανίσεις ήταν ο **Βασίλης Καρδάνης**, ο **Χρήστος Ζήκος** και απο τα κορίτσια η **Κλεοπάτρα Βάσσιου**, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τα άλλα παιδιά υστερούσαν.

Ειδικά στην εμφάνιση του χορευτικού μας στο κάστρο της Πάργας το 1984, πέρα απο τα δημοτικά τραγούδια απολαύσαμε τις εξαιρετικές ικανότητες του Χρήστου Ζήκου στο παραδοσιακό Ζεϊμπέκικο χορό, όπου μαζί με τον Βασίλη Καρδάνη έδωσαν ρεσιτάλ χορευτικών ικανοτήτων. Υπενθυμίζω ότι στο μπουζούκι έπαιξε ο εκ λουπόν σήμερα χωριανός μας δεξιοτέχνης μπουζουξής, ο **Χρήστος Σωτηρίου** και στα δημοτικά, η ορχήστρα του αλησμόνητου **Σπύρου Αντωνίου**.

Ο Σπύρος Νικολάου ζη και εργάζεται στην Αθήνα. Συμμετείχε στη χορευτική ομάδα από την αρχή. Έχει αρκετές φωτογραφίες τις οποίες σήμερα κοιτάζει και αναπολεί με νοσταλγία τα περασμένα, όπως μου είπε. Μου έστειλε μάλιστα και μια πανέμορφη φωτογραφία της εποχής του 1981, όπου απεικονίζονται οι νέες και οι νέοι του Μαργαριτίου, η πρώτη χορευτική ομάδα εκείνης της εποχής. Σε επικοινωνία που είχα μαζί του μου είπε τα εξής:

<<Αγαπητέ Θωμά γειάσου, στη φωτογραφία που κρατάς στα χερια σου απεικονίζονται απο αριστερά: 1η η Άννα Ντρίτσου, 2ος είμαι εγώ, 3η είναι η Κλεοπάτρα Βάσσιου, 4ος είναι ο Λευτέρης Μάμος, 5η είναι η Αικατερίνη Μάτη.

(Η φωτογραφία κάτω, προέρχεται απο Σπύρο Νικολάου, και απεικονίζει ένα μέρος απο την πρώτη χορευτική ομάδα του Μαργαριτίου το έτος 1981. Ευχαριστούμε τον Σπύρο που μας την παραχώρησε).

Η πρώτη χορευτική ομάδα του Πολ. Ομ. Μαργαριτίου 1981

Βέβαια συμμετείχαν και άλλα παιδιά, και ορισμένα εντάχθηκαν λίγο αργότερα, αλλά δεν θυμάμαι σε ποιά χρονολογία ακριβώς. Αυτό που δεν θα ξεχάσω ποτέ μου είναι αυτός ο ωραίος άνθρωπος, ο Δάσκαλος μας ο Οδυσσέας Χαντζάρας, ο οποίος έδινε και την ψυχή για την χορευτική ομάδα του Μαργαριτίου.

Αυτά που μας μάθαινε τα ζούσε και τα πίστευε. Για μένα, είναι ο καλύτερος χορευτής σε όλη τη Θεσπρωτία, και ο καλύτερος δάσκαλος που θα μπορούσαμε να έχουμε. Όλα αυτά τα ωραία που ζήσαμε τότε, μας έχουν δέση αναμεταξύ μας, για αυτό κάνουμε σαν τρελοί από τη χαρά μας όταν συναντιόμαστε....

Όλα αυτά συμβαίνουν από το τεράστιο έργο που μας άφησε ο Χαντζάρας, ένας τέλειος άνθρωπος, δάσκαλος και ηγέτης της ομάδας του. Έχω τις πιο όμορφες αναμνήσεις από εκείνη την εποχή. Σε όλες τις εμφανίσεις μας, αφού μας χειροκροτούσαν ασταμάτητα, έβλεπε τα πρόσωπα όλων μας και ιδιαίτερα του Οδυσσέα Χαντζάρα να λάμπουν από ευτυχία. Τον σέβομαι και τον εκτιμώ απεριόριστα και τον ευχαριστώ πολύ για όσα με δίδαξε>>.

Ο Λευτέρης Μάμος που ζη και είναι εστιατορας στη Γερμανία μας είπε:

<< Οδυσσέας Χαντζάρας είναι ένας άνθρωπος σοβαρός, ήρεμος και με μεγάλη αγάπη και πάθος για τον χορό. Την ηρεμία και το πάθος την μετέδιδε και σε εμάς και μας έκανε να νιώθουμε και να πιστεύουμε ότι είμαστε οι καλύτεροι, είχε έναν ιδιαίτερο και σπάνιο τρόπο να μας μεταδίδει τις γνώσεις του δείχνοντας μεγάλη υπομονή.

Αλλά διέκρινε κανείς ότι το χαιρόταν κιόλας αυτό που έκανε, ώρες ατέλειωτες, κιλά ιδρώτα, και αυτός χόρευε ασταμάτητα μαζί μας απ την αρχή μέχρι το τέλος. Όλα αυτά σε συνδυασμό με τον ακέραιο χαρακτήρα του, είχαν σαν αποτέλεσμα να δεθεί με όλους μας, εντός και εκτός χορευτικού . Μας φερότανε σαν να είμαστε παιδιά του, δεν πρόσβαλε ποτέ, ούτε μείωσε κανέναν. Ίσα ίσα όπως είπα και πιο πάνω μας τόνωνε το ηθικό και φυσιολογικά και εμείς από την πλευρά μας κάναμε

ότι μπορούσαμε για να τον βγάλουμε ασπροπρόσωπο.

Με λίγα λόγια, φανταστικός άνθρωπος και δάσκαλος, ήταν ότι καλύτερο μπορούσε να συμβεί στο χορευτικό του χωριού μας. Όλοι μας νιώθουμε προνομιούχοι που είχαμε την χαρά να συνεργαστούμε μαζί του.

Εγώ είχα ξεκινήσει το 1981 μέχρι το 1986 με μικρό διάλυμα το 1984 λόγω σπασίματος ποδιού. Στην πρώτη χορευτική Ομάδα συμμετείχαμε οι εξής:

Εγώ, ο Βασίλης Καρδάνης, ο Χρήστος Ζήκος, ο Σπύρος Νικολάου, ο Γιάννης Γιαννέλος, η Κλεοπάτρα Βάσσιου, η Κατίνα Μάτι, η Άννα Ντρίτσου η Τούλα Ζορμπαλά, και η Κούλα Γεωργίου (Μπαράτσα). Αν θυμάμαι καλά το 1984 συμμετείχε για λίγο καιρό και ο Αντώνης Καρδάνης>>.

Φωτό με τους Μαργαριτιώτες χορευτές (που μέχρι σήμερα δεν ξαναείδαμε), ήταν όλοι τους άψογοι και έκαναν περήφανο κάθε Μαργαριτιώτη και πάνω από όλα τον δάσκαλο τους Οδυσσέα Χαντζάρα.

(Φωτό του Βασίλη Ζήκου)

Ο Βασίλης Ζήκος άρχισε να συμμετέχει απο το 1984, έως το 1988, και μετέπειτα απο το 1996 έως το 2005. Απο τις πρώτες του πρόβες, ο δάσκαλος του διέκρινε ότι ο Βασίλης, είχε ένα περήφανο στήσιμο και όλες του οι κινήσεις στο χορό πρόδιδαν μια λεβεντιά ξεχωριστή. Αυτό συνέβαινε χωρίς ο χορευτής να το επιδιώκει, ήταν το δικό του στυλ.

Αυτό μου είπε ο ο Οδυσσέας, όταν τον ρώτησα για τον Βασίλη. Μου είπε επίσης, ότι

"...ορισμένα απο τα παιδιά, στην πορεία έδειχναν εξαιρετικές χορευτικές ικανότητες σε συγκεκριμένα τραγούδια...", και ο δάσκαλος τους, τους έβαζε στις εμφανίσεις τους, έτσι ώστε ο κάθε χορευτής, να χορέψει μπροστά το δικό του τραγούδι.

Ο Βασίλης μας λέει τα εξής:

<<... ήμασταν μια δυναμική χορευτική ομάδα και είχαμε την τύχη να έχουμε χοροδιδάσκαλο τον Οδυσσέα Χαντζάρα, που με πολύ σεβασμό και εκτίμηση προς τους μαθητές του και τεράστια επιμονή και μεράκι άφησε στο Μαργαρίτι και στη Θεσπρωτία γενικότερα ένα τεράστιο πολιτιστικό έργο.

Δεν ξέρω εάν το ξαναδούμε αυτό. Όταν επρόκειτο να εμφανιστούμε κάπου, εάν δεν έβλεπε αυτό που ήθελε απο την ομάδα, ήταν ικανός να συνεχίζει την πρόβα μέχρι να δη το τέλειο. Αγαπούσε πολύ αυτό που έκανε. Τον ευχαριστώ πολύ για όσα με δίδαξε και τον έχω πάντα μέσα στην καρδια. Ήταν τέλειος άνθρωπος και υπέροχος δάσκαλος.>>

**(Αυτή την συναρπαστική φωτογραφία μας την παραχώρησε ο Βασίλης Ζήκος και τα σχόλια νομίζω είναι περιττά. Βλέπουμε, το κέφι, το μεράκι και την λεβεντιά που διακατέχει τους Μαργαριτιώτες χορευτές. Σε ευχαριστούμε Βασίλη).
(Φωτό του Βασίλη Ζήκου)**

Ακόμη μια ωραία φωτό με τους Μαργαριτιώτες και το μουσικό συγκρότημα των παιδιών του Φώτ-Αντώνη απ, το Μαργαρίτι, οι οποίοι βοήθησαν σημαντικά στο χορευτικό, παίζοντας ο αείμνηστος Σπύρος με το κλαρίνο του για τον κάθε χορευτή ακριβώς στα μέτρα του.

(Φωτό του Βασίλη Ζήκου)

Όταν λοιπόν ένα μέρος απο τα παιδιά της χορευτικής ομάδας του Μαργαριτίου συμμετείχε σε μια εκδήλωση στον Παραπόταμο στις 26-7-1987, μαζί με άλλα παιδιά απο διαφορετικές ομάδες της Θεσπρωτίας και μαθητές όλοι του Οδυσσέα Χαντζάρα, στον Παραπόταμο χόρεψαν ο Βασίλης Καρδάνης το Λεσκοβίκι, το Γκρίμποβο και τον Βλαχοθανάση, ο Γιώργος Γκίνης το Μπεράτι και ο Βασίλης Ζήκος την Αυγή, με την τοπική μουσική ορχήστρα των αδελφών Κολιούση, και τα άλλα παιδιά που επίσης ήταν όλοι τους αξιοθαύμαστοι, ο κόσμος που παρακολουθούσε την εκδήλωση έμεινε άναυδος απο την λεβεντιά την ευκινησία και τις γνήσιες θεσπρωτικές φιγούρες των χορευτών αυτής της ομάδας την οποία συγκρότησε ο Χαντζάρας, που όπως προείπα προέρχονταν απο διαφορετικές ομάδες της Θεσπρωτίας.

Το αποτέλεσμα ήταν κάτι το φαντασμαγορικό και ανεπανάληπτο στα χορευτικά δρώμενα. Και όταν συνέπεφτε να έχουν τους Μαργαριτιώτες μουσικούς, που ο αείμνηστος Σπύρος Αντωνίου γνώριζε πολύ καλά τους χορευτές, τότε χάλαγε ο κόσμος απο το κέφι το μεράκι και την λεβεντιά των χορευτών.

Αυτή τη θεαματική εμφάνιση που πραγματοποίησαν τα παιδιά τότε στον Παραπόταμο, την έχουμε αναρτήσει σε βίντεο, και εκεί βλέπουμε πως το κοινό την έχει αξιολογήσει σε υπέρμετρο βαθμό περισσότερο απο όλα τα άλλα βίντεο!

(Για τον Χρήστο Ζήκο, και δυό τρεις άλλους χορευτές θα ασχοληθούμε μελλοντικά διότι τους αξίζει η αναγνώριση για τη μεγάλη προσφορά τους στις χορευτικές ομάδες του Μαργαριτιού).

Ο Γιώργος Γκίνης συμμετείχε στην χορευτική ομάδα του Μαργαριτίου λίγους μήνες μετά το πρώτο ξεκίνημα. Πολύ γρήγορα έδειξε τις χορευτικές του ικανότητες και καθιερώθηκε στην βασική ομάδα. Στα βίντεο τον βλέπουμε να χορεύει με τον Βασίλη Καρδάνη, και τον Βασίλη Ζήκο, και απο το 1984 καθιερώνεται ως κορυφαίος

χορευτής.

Με το λεβέντικο παράστημα του χόρευε συνήθως το Μπεράτι, τους Κλέφτες, τον Βλαχοθανάση και φυσικά όλο το ρεπερτόριο που απαιτούσε το χορευτικό πρόγραμμα. Για τον χοροδιδάσκαλο του και τα παιδιά που χόρευαν μαζί του μου είπε τα εξής:

<<Ο Οδυσσέας, έχει μοναδικά χαρίσματα και διοικητικές ικανότητες. Αφού σε αξιολογήσει, σου ζητά το καλύτερο, το τέλειο θα έλεγα, με έναν τρόπο ευγενικό που σε κάνει να νιώθεις υπερήφανος όταν χορεύεις μαζί του. Εάν δεν έβλεπε αυτό που ήθελε στις πρόβες, με μεγάλη επιμονή και ευγένια, συμμετέχοντας και ο ίδιος για πολλές ώρες, μας έδειχνε με μεγάλη σχολαστικότητα τις χορευτικές φιγούρες, την κίνηση και το παράστημα του κορμιού και τον συγχρονισμό.

Πίστευε πολύ σε εμάς και ήξερε ότι μπορούμε να πετύχουμε το τέλειο. Δηνός χορευτής ο ίδιος, επέλεγε τις φιγούρες των παλαιότερων και μας έδειχνε τι και πια φιγούρα ταίριαζε σε κάθε τραγούδι. Όταν έβλεπε αυτό που επιζητούσε, το πρόσωπο του έλαμπε απο χαρά και ικανοποίηση. Ήταν υπερήφανος για τις χορευτικές ομάδες στις οποίες δίδασκε.

Σαν άνθρωπος, είναι χαρισματικός, ακριβοδίκαιος, υπομονετικός, επίμονος και ήρεμος. Έδινε τεράστια σημασία στη συνοχή της ομάδας, με τον ωραίο τρόπο του κατάφερε να δεθούμε αναμεταξύ μας και αυτό το δέσιμο κρατάει μέχρι και σήμερα.

Δεν νομίζω να έχει περάσει άλλος χοροδιδάσκαλος σαν τον Οδυσσέα Χαντζάρα στην περιοχή μας. Για εμάς, ήταν ο καλύτερος, νιώθω υπερήφανος που συμμετείχα στην ομάδα του και τον ευχαριστώ μέσα απο την καρδιά μου για όσα πρόσφερε στον Πολιτιστικό Όμιλο Μαργαριτίου και γενικότερα>>.

Ιωάννης Γιαννέλος:

Ο Γιάννης σήμερα ασχολείται με τη γαστρονομία στη Γερμανία και μας λέει τα εξής:

<< Εγώ συμμετείχα από την αρχή στην ομάδα του χορευτικού μας μέχρι στις αρχές του 1985, λίγο πριν εμφανιστεί το χορευτικό μας στην Σκάλα στο Μαργαρίτι, που το πρόβαλε η ελληνική Τηλεόραση. Ήμασταν μια παρέα αγόρια και κορίτσια με μεγάλη θέληση. Με την παρότρυνση του Πολιτιστικού Ομίλου Μαργαριτίου και με αρχηγό της ομάδας τον Οδυσσέα Χαντζάρα μπήκαμε δυναμικά στο χορευτικό τμήμα.

Στην αρχή ήταν δύσκολα, ο χοροδιδάσκαλος μας, με την τεράστα υπομονή την θέληση, την αγάπη που μας έδειχνε και τον ακέραιο και ακριβοδίκαιο χαρακτήρα του μας έδωσε δύναμη, και αυτοπεποίθηση., τον αγαπήσαμε όλοι μας και κάναμε το καλύτερο για να τον δικαιώσουμε. Σαν άνθρωπος και δάσκαλος είναι ο καλύτερος, τον ευχαριστώ πολύ για όλα όσα έκανε για εμάς τα παιδιά τότε και για το Μαργαρίτι.>>

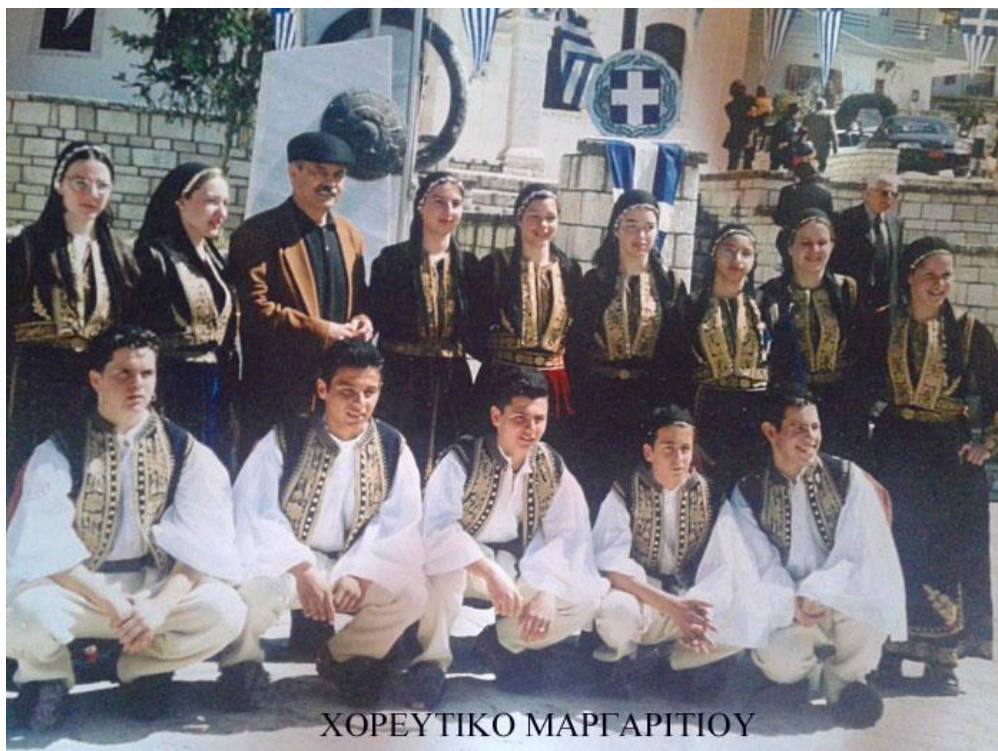
Μια παλιά φωτογραφία με τα κορίτσια του χορευτικού σχήματος Μαργαριτίου, στην οποία απεικονίζονται απο αριστερά οι: Κλεοπάτρα Βάσιου, η Άννα Ντρίτσου, η Κατίνα Μάτι, η κόρη του Νεόφυτου Δ.

Γκίνη, η κόρη του Οδυσσέα Χαντζάρα, η Δήμητρα Ζορμπαλά και η Κούλα του Μπαράτσα.

(Φωτό απο τα Νέα του Μαργαριτίου)

Μια ωραία φωτογραφία με το χορευτικό του Μαργαριτίου με τον χοροδιδάσκαλο Οδυσσέα Χαντζάρα. Από ότι πληροφορούμε, αυτό ήταν το τελευταίο χορευτικό με τον Οδυσσέα στο Μαργαρίτι. Την σπάνια αναμνηστική αυτή φωτογραφία την έχουμε απο μια συμπατριώτισσα μας, περιμένουμε πληροφορίες με τα ονόματα των παιδιών, που συμμετείχαν στο χορευτικό αυτό και απεικονίζονται σε αυτή την φωτογραφία.

Οι φωτογραφίες κάτω, είναι από διάφορα βίντεο με το παλιό χορευτικό του Μαργαριτίου της εποχής του 1985.

Ακολουθούν φωτογραφίες απο το βίντεο της ΕΡΤ το οποίο τραβήχτηκε στον οικισμό (Σκάλα) του Μαργαριτίου.

Ο Μαργαριτώτης τραγουδιστής Γιάνγκος Αντωνίου, αδελφός του εξάιρετου βιολιστή Φώτη Αντωνίου, και ο επίσης εξάιρετος κλαρινίστας Πετράκης Χαραλάμπου.

Δύο απο τους καλύτερους χορευτές του Μαργαριτίου, οι:
Κλεοπάτρα Βάσιου και ο Χρήστος Ζήκος

Μια αναμνηστική φωτογραφία με τον χοροδιδάσκαλο Οδυσσέα Χαντζάρα, στην Ηγουμενίτσα το καλοκαίρι του 2012, όπου με νοσταλγία για τα περασμένα, μας παραχώρησε την συνέντευξη, σχετικά με το σπουδαίο χορευτικό του Μαργαριτίου, εποχής του 1980.

Σε τούτο το σύντομο αφιέρωμα στον Οδυσσέα Χαντζάρα και στις χορευτικές Ομάδες του Μαργαριτίου, θα προστεθούν και άλλα στοιχεία και φωτογραφίες.

Εδώ θα ήθελα να τονίσω την τεράστια προσπάθεια και την βοήθεια του Πολιτιστικού Ομίλου Μαργαριτίου, που δούλεψαν όλοι μαζί και έτσι κατάφεραν να φτιάξουν όλα αυτά που θα δείτε στα βίντεο σχετικά με τις σπουδαίες χορευτικές Ομάδες του Μαργαριτίου, και το σημαντικότερο έργο του χοροδιδάσκαλου Οδυσσέα Χαντζάρα τους οποίους ευχαριστούμε.

Το σημαντικότερο έργο του χοροδιδάσκαλου Οδυσσέα Χαντζάρα δεν τελειώνει εδώ, υπάρχουν ακόμη πολλά στοιχεία και φωτογραφικό υλικό, το οποίο πρέπει να συγκεντρωθεί και να βρεί τη σωστή του θέση. Λυπούμαι που δεν μπόρεσα να επικοινωνήσω με όλες και όλους τους χορευτές απο τις ομάδες .

Για να διαπιστώσετε την σπουδαιότετη προσφορά του Οδυσσέα Χαντζάρα στα πολιτιστικά δρώμενα της Θεσπρωτίας, όπου έδειξε και έμαθα τα παιδιά, να αποδίδουν τους Θεσπρωτικούς Παραδοσιακούς Χορούς, όπως τους χόρευαν οι παλαιότεροι πρόγονοι μας. και για να θαυμάσετε τους γνήσιους χορούς της Θεσπρωτίας, σας προτείνω να δείτε το βίντεο παρακάτω με την ένδειξη (Χορευτικό Μαργαριτίου).

Είναι τραβηγμένο στο Πολύδροσο Θεσπρωτίας στις 26-07-1987, και συμμετέχουν νέες και νέοι απο : Μαργαρίτι, Πολύδροσο, Παραπόταμο, και Πλαταριά. Το μουσικό συγκρότημα είναι των αδελφών Κολιούση.

Ο τρόπος που τα παιδιά χορεύουν, είναι ο κλασικός λεβέντικος Θεσπρωτικός χορός, που παρόμοιος του δεν υπάρχει πουθενά σε όλο τον κόσμο! Το καταπληκτικό αυτό ιστορικό βίντεο μας το παραχώρησε ο μεγάλος χοροδιδάσκαλος Οδυσσέας Χαντζάρας τον οποίο και ευχαριστούμε θερμά. Απολαύστετο κάνοντας κλικ κάτω στην ένδειξη Χορευτικό Μαργαριτίου.

(Περισσότερα βίντεο με το χορευτικό του Μαργαριτίου, της εποχής αυτής, δείτε στην Κατηγορία ΒΙΝΤΕΟ).

Επιμέλεια: Θωμάς Στ. Γκίνης Αύγουστος 2012